

KFIR

Klagenemnda for industrielle rettigheter

AVGJØRELSE

Sak: 20/00057
Dato: 3. august 2020

Klager: Guangzhou Renren Management Consulting
Co., Ltd og Ye Goufu
Representert ved: Zacco Norway AS

Innklagede: Guangzhou Nome Brand Management Co., Ltd
Representert ved: Håmsø Patentbyrå AS

Klagenemnda for industrielle rettigheter sammensatt av følgende utvalg:

Elisabeth Ohm, Amund Grimstad og Ulla Wennermark

har kommet fram til følgende

AVGJØRELSE

1 Kort fremstilling av saken:

- 2 Saken gjelder klage over Patentstyrets avgjørelse av 3. februar 2020, følgende kombinerte merke med registreringsnummer 300095:

Varmerket ble den 10. september 2018 registrert for følgende tjenester:

Klasse 35: Detalj- eller engrossalgtenester for farmasøytiske, veterinære og sanitære preparater og medisinsk utstyr; annonse- og reklamevirksomhet; presentasjon av varer gjennom medier, for detaljsalg; rådgiving om organisasjons- og forretningsledelse; utleie av salgsautomater; sponsorsøktjenester; utleie av salgstands; import- og eksportagenturer; arbeidsformidling; oppdatering og vedlikehold av data i databaser; markedsføring; bokføring; forretningsadministrasjon ved lisensiering av varer og tjenester for andre; framskaffelse av forretningsinformasjon via en webside; tilveiebringelse av en on-line markeds plass for kjøpere og selgere av varer og tjenester; omflyttingstjenester.

- 3 Guangzhou Renren Management Consulting Co., Ltd og Goufu Ye innleverte innsigelse basert på at registreringen må oppheves etter varemerkeloven § 16 bokstav b, da innleveringen av søknaden er skjedd i strid med god forretningsskikk, og at merket er registrert i strid med innsigers åndsverk og design, jf. varemerkeloven § 16 bokstav d.
- 4 Patentstyret tok ikke innsigelsen til følge og opprettholdt registreringen for tjenestene i klasse 35.
- 5 Klage på Patentstyrets avgjørelse innkom 3. april 2020. Patentstyret har vurdert klagen og ikke funnet det klart at den vil føre frem. Klagen ble deretter oversendt Klagenemnda for videre behandling den 24. april 2020, jf. varemerkeloven § 51 andre ledd.

6 Grunnene for Patentstyrets vedtak er oppsummert som følger:

- Det registrerte merket krenker ikke en annens rett, da det ikke er innlevert i strid med god forretningsskikk, jf. varemerkeloven § 16 bokstav b. Innsiger har videre ikke dokumentert å inneha et åndsverk som er vernet etter åndsverksloven. Det registrerte merket er dermed heller ikke registrert i strid med varemerkeloven § 16 bokstav d.

- Begge parter har innlevert omfattende dokumentasjon. Fra innsigers side er det blant annet levert inn bevis for registrering av åndsverk i Kina, samt bilder som viser bruk av merket NOME på forskjellige produkter og utsalgssteder i Kina. Det vises også til en liste over innsigers varemerkesøknader i andre land. Dokumentene er i liten grad daterte eller stedfestede, men siden noe av dokumentasjonen har kinesisk tekst, indikerer dette at bruken har funnet sted i Kina.
- Innehaver har også levert inn noe dokumentasjon, blant annet et registreringsbevis på sitt merke som et åndsverk i Kina, og dokumentasjon som viser at innehaver åpnet sin første butikk i Kina i august 2017. Det er innlevert bilder som viser bruk av merket på forskjellige butikker i Kina, og på forskjellige varer der noe av teksten er på svensk. Innehaver anfører også å ha søkt om registrering av merket i mer enn 100 land.
- Det er innsiger som har bevisbyrden for at vilkårene i varemerkelovens § 16 bokstav b er oppfylt, jf. varemerkeloven § 26 annet ledd bokstav d, hvilket i praksis tilsier sannsynlighetsovervekt.
- Den innleverte dokumentasjonen i saken kan tyde på at partene har foretatt parallell bruk av merket NOME i Kina. Det er ut fra dokumentasjonen vanskelig å legge til grunn hvem av partene som var først ute med å ta merket i bruk som et kjennetegn i Kina. Dokumentasjonen gir likevel uttrykk for at det var innehaver som tok merket i bruk først, det vil si den 10. april 2017. Vilåret om at innehaver må ha kjent til innsigers bruk, kan derfor vanskelig anses som oppfylt. Dette har uansett ingen betydning for sakens utfall, da det avgjørende er om innsiger kan bevise at søknaden er innlevert i strid med god forretningsskikk.
- **§ 16 bokstav b**
- Varemerkeloven § 16 bokstav b kan gi vern for merker som *kun er tatt i bruk*, uten at det er oppnådd rettsvern gjennom en registrering eller innarbeidelse. Varemerkeloven § 16 bokstav b kommer kun til anvendelse mot handlinger i *ond tro*. For at bestemmelsen skal kunne komme til anvendelse, må innehaver ha kjent til innsigers bruk da søknaden ble innlevert.
- En ytterligere begrensning fremgår av EU-domstolens rådgivende uttalelse i sak C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG. Her fremgår det at kjennskap til motpartens bruk og ikke i seg selv er tilstrekkelig for å fastslå ond tro, det skal tas hensyn til innehavers intensjon med søknaden, og slike subjektive faktorer må vurderes på bakgrunn av objektive omstendigheter i saken. Hvis hensikten med søknaden var å forhindre innsiger fra å markedsføre sine varer, så kan dette være forhold som kan vise ond tro.
- Patentstyret kan ikke på grunnlag av sakens opplysninger, fastslå at dette var innehavers formål med søknaden. Innehaver har opphavsrettslig vern for varemerket i Kina, og har levert inn varemerkesøknader i andre land. Dette indikerer at innehaver har hatt en intensjon om å bruke merket. Innsiger har heller ikke dokumentert å ha opparbeidet noen rettigheter til sitt varemerke, som kan utnyttes av innehaver på en illojal måte. Partene har ikke hatt et forretningsmessig forhold som ville tilsi et skjerpet lojalitetskrav.

- Søknaden er dermed ikke innlevert i strid med god forretningsskikk, jf. varemerkeloven § 16 bokstav b.
- **§ 16 bokstav d**
- Spørsmålet er om innehavers kombinerte og registrerte merke NOME krenker den kinesiske opphavsretten til innsigers logo NOME.
- Innsiger viser til registrering av opphavsrett i Kina som ble publisert 8. desember 2015. Innehavers registreringsbevis for opphavsrett til samme logo, er først kunngjort 20. august 2017. Innehavers merke er dermed registrert i strid med innsigers rett til åndsverk.
- Innehaver anfører at innsiger ikke har påvist noen rettigheter i Norge etter designloven eller etter åndsverksloven kapittel 9.
- All den tid innsiger ikke har vist til noen designrettigheter i Norge, behandler ikke Patentstyret dette grunnlaget videre.
- Patentstyret legger ut ifra dokumentasjonen til grunn at innsigers logo nyter en eller annen form for opphavsrettslig vern i Kina, hvilket også er tilfellet for innehaver. Det fremkommer ikke av saken hva slags register åndsverkene er innført og registrert i. Dette er likevel uten betydning for sakens resultat.
- Bestemmelsene i åndsverksloven kommer til anvendelse siden Kina er medlem av Bernkonvensjonen (BK) av 1886, om vern av litterære og kunstneriske verk (sist endret ved Pariskonferansen i 1971), jf. åndsverkloven § 116, jf. forskrift til åndsverkloven 2001-12-21-1563 § 6-2.
- Kravet om nasjonal behandling og gjensidighet er likevel ikke et materielt krav, kun et formelt krav, og innebærer at medlemsstaten gir et verk fra et annet land den samme beskyttelsen som et tilsvarende nasjonalt verk.
- Etter norsk rett nyter en opphavsmann vern etter åndsverksloven dersom verket er å anse som et åndsverk, det vil si at det har verkshøyde, jf. åndsverksloven § 2. Innsigers logo NOME nyter derfor kun det vern som den norske åndsverksloven gir sine egne opphavsmenns verk. Det avgjørende er derfor om innsigers logo oppfyller kravet til verkshøyde.
- I rettspraksis er kravet til verkshøyde sammenfattet slik at det «avgjørende er om det ved en individuelt skapende innsats er frembrakt noe som fremstår som originalt». Som originalt regnes det som har et visst minimum av individualitet over seg.
- Innsigers logo, , er utformet med en vanlig font, der de to første bokstavene, NO, er plassert over de to siste bokstavene, ME, og kan oppfattes som ordene «no» og «me», som på norsk vil forstås som «ikke meg», eller som «NOME», som er et etternavn og et stedsnavn.

- Patentstyret kan etter en helhetlig vurdering ikke se at innsigers logo har den tilstrekkelige verkshøyde i åndsverkslovens forstand.
- Varemerkeloven § 16 bokstav d kommer dermed ikke til anvendelse.
- Innsigelsen blir dermed å forkaste, og registreringen opprettholdes.

7 Klager har for Klagenemnda i korte trekk gjort gjeldende:

- Det anføres at innleveringen av innklagedes merke er foretatt i ond tro, jf. varemerkeloven § 16 bokstav b, under henvisning til at klager er innehaver og bruker av varemerket, .

- Det anføres også at innklagedes merke krenker klagers opphavsrett til logoen, , og at merket er registrert i strid med varemerkeloven § 16 bokstav d.

- § 16 bokstav b

- Den aktuelle logoen er laget av Hu Yao, hvis rettigheter til logoen er overdratt til presidenten i firmaet Guangdong Saiman Investment Co., Ltd. – Ye Guofu, omtalt av klager som klager nr. 2. Guangdong Saiman Investment Co., Ltd. er aksjonær i Guangzhou Renren Management Consulting Co., Ltd, det vil si klager nr. 1.
- Den opphavsrettslig beskyttede logoen ble publisert 8. desember 2015 i Kina. Logoen representerer ett av klagers varemerker, som første gang ble tatt i bruk av klager 21. november 2016, det vil si på et tidligere tidspunkt enn innleveringsdagen av klagers varmerkesøknad for den eksakt samme logoen i Norge.
- Merket ble frembrakt i et internt møte i klagers virksomhet, så tidlig som 31. juli 2015. En gjengivelse som viser hvordan merket ble bearbeidet i løpet av møtet, er vedlagt.
- Klagers merke vant utmerkelsen «Chinese (Industry) Influential Brand in 2018», noe som ytterligere viser at klager er den rettmessige eier av NOME merket.
- Av innklagedes copyright-bevis, som ble fremlagt under Patentstyrets saksbehandling, fremgår det at «innklagedes» merke ble ferdig 10. april 2017 og kunngjort 20. august 2017. Dette er tidsmessig lenge etter klagers frembringelse av den omtvistede logoen. Dokumentasjonen som er fremlagt av innklagede for Patentstyret, og som vedrører det aktuelle merket, herunder innklagedes copyright bevis og varemerkebevis, er fra et senere tidspunkt enn når klager første gang publiserte logoen på sin side.
- Klager har dermed frembrakt og tatt merket i bruk før innklagede, noe innklagede åpenbart har visst om på søknadstidspunktet for sitt varemerke i Norge. Patentstyret har tatt feil ved

å anta at dokumentasjonen som er innlevert gir uttrykk for at innklagede var den første til å ta merket i bruk, det vil si 10. april 2017.

- Klagers merke fremkommer av vedlagte copyright-bevis og diverse utskrifter fra klagers produkter og butikker. Klager bruker merket for varer til bruk hjemmet, klær, sko, tilbehør, skjønnhets- og hudpleieprodukter, husholdningsutstyr, baker, mat, og tilbehør til elektroniske produkter. Merket brukes også på salgstjenester, reklametjenester, presentasjon av varer på kommunikasjonsmesser, og for salgsformål og andre tjenester i relasjon til nevnte varer. Det vises til klagers hjemmeside <http://www.nome.com.cn/> for mer informasjon.
- Klager har også inngitt søknader om varemerkeregistrering av sitt varemerke for tjenester i klasse 35 i flere land, herunder Canada, Brasil, India, Kina, Tyskland og USA. En oversikt over søknadene er gjengitt i et eget Excel-dokument. Disse søknadene viser at klager har en reell interesse i sitt varemerke i Kina og i andre land. De tjenestene merket er søkt for i utlandet sammenfaller i det vesentlige med de tjenestene i klasse 35 som innklagedes merke er registrert for. I tillegg er tjenestene i innklagedes merke svært like de varer klager bruker merket sitt for.
- Innklagedes merke er identisk med klagers opphavsbeskyttede og ibruktatte logo. På et slikt grunnlag hevdes det at innklagede utvilksomt må ha kjent til klagers merke på søknadstidspunktet for sin varemerkeregistrering, og at søknaden må anses å være inngitt i ond tro, og i strid med god forretningsskikk. I tillegg dekker innklagedes merke samme og/eller lignende varer og tjenester, som de tjenester klager bruker sitt originale merke for.
- Klagers merke er brukt i mange provinser i Kina, spesielt i Guangdong-provinsen, hvor klager holder til. Innklagede er også et kinesisk selskap og holder til i samme provins. Dette understøtter ytterligere at innklagede har vært kjent med klager og dennes bruk av logoen på søknadstidspunktet.
- Sannsynligheten for at innklagede skal ha kommet opp med et identisk merke, uten å ha hatt kjennskap til klagers merke, fremstår som ikke-eksisterende. Av klagers copyright-bevis kan man til og med se at innklagede har kopiert den lille streken over O-en i sin varemerkeregistrering.
- Villkårene i varemerkeloven § 16 bokstav b er her klart oppfylt.
- **§ 16 bokstav d**
- Som nevnt, har klager oppnådd opphavsrett for sitt merke i Kina. Dette underbygger at logoen må anerkjennes som et opphavsrettslig beskyttet åndsverk også i Norge. Klagers merke er originalt, høyst særpreget og blikkfangende.
- Innklagede har, som Patentstyret har vist til, også fått frembrakt og kunngjort en copyright i Kina, men på et senere tidspunkt enn klagers rettighet, det vil si henholdsvis 10. april og 20. august 2017.

- Innklagede har dermed handlet i ond tro, all den tid man uten videre har tilegnet seg et merke og et åndsverk som allerede var beskyttet for en annen, nemlig klager.
- Innklagede krenker etter dette klagers rett til sitt åndsverk. Vilkårene i varemerkeloven § 16 bokstav d må derfor også anses oppfylt.

8 Innklagede har for Klagenemnda i korte trekk gjort gjeldende:

- Innklagede har ikke besvart klagen.

9 Klagenemnda skal uttale:

10 Klagenemnda er kommet til samme resultat som Patentstyret.

- 11 Klagenemnda vurderer først klagers påstand om innklagedes registrering nr. 300095 er registrert i strid med varemerkeloven § 16 bokstav b.
- 12 Bestemmelsen er ment å skulle verne kjennetegn som er tatt i bruk, men som ikke er registrert eller innarbeidet og således har oppnådd rettsvern som varemerker etter § 1 og § 3, jf. Lassen/Stenvik, Kjennetegnsrett, 2011, s 165.
- 13 Sentralt ved § 16 bokstav b er at den gjør et unntak fra «first to file»-prinsippet dersom søknaden er innlevert med objektiv kunnskap om en annens bruk av et varemerke og en subjektiv illojal hensikt.
- 14 Bestemmelsen oppstiller fire kumulative vilkår som må være oppfylt for at en registrering skal kunne settes til side som ugyldig:
 - a) Kjennetegnene må være forvekselbare.
 - b) Klager må ha tatt det aktuelle merket i bruk som kjennetegn før søkeren (innklagede), og det må fortsatt være i bruk.
 - c) Innklagede må ha kjent til klagers bruk av merket på tidspunktet for innlevering av søknaden.
 - d) Leveringen må ha skjedd i strid med god forretningsskikk.
- 15 Det er klager som i denne saken har bevisbyrden for at bestemmelsens vilkår er oppfylt, jf. varemerkeloven § 26 andre ledd bokstav d. Dette innebærer at det kreves

sannsynlighetsovervekt – mer enn 50 % sannsynlighet – for at bestemmelsens vilkår er oppfylt. Vurderingen må skje på bakgrunn av konkrete og objektive bevis, ikke på antagelser og sannsynligheter.

- 16 Klagenemnda finner det hensiktsmessig å først ta stilling til om klager kan sies å ha tatt merket i bruk før søkeren (innklagede), og om logoen fortsatt er i bruk.
- 17 Innklagede har ikke fremlagt bevis for Klagenemnda. Av dokumentene som innklagede sendte inn for Patentstyret, og som fremkommer av Patentstyrets database, åpnet innklagede sin første butikk i Guangzhou, som ligger i Guangdong-provinsen i Kina, i august 2017. Det er også lagt ved bilder som viser fasaden til diverse butikker. Klagenemnda finner dermed å kunne legge til grunn at innklagede tok sitt merke i bruk for detaljhandelstjenester i Kina i august 2017, og på et tidligere tidspunkt enn prioritetsdagen (fra Kina) for innklagedes varemerkere registrering i Norge, 2. november 2017.
- 18 Klager hevder på sin side å ha tatt logoen i bruk som et kjennetegn 21. november 2016. For å understøtte dette vises det til at merket ble frembrakt for første gang på et internt møte 31. juli 2015 (bilag 3), og til at den opphavsrettslige beskyttede logoen som fremgår av bilag 2a ble publisert i Kina 8. desember 2015. For øvrig vises det til dokumentasjon på bruk i bilag 5, og til at klager fikk utmerkelsen «Chinese (Industry) Influential Brand in 2018» (bilag 4). Endelig vises det til at klager har søkt varemerkebeskyttelse av logoen i en rekke land, med søknadsdag i desember 2017.
- 19 Klagenemnda skal til dette bemerke at bilag 3 ikke kan tid- og stedfestes. Dokumentets supplerende tekst er kun på kinesisk, og bidrar ikke til å dokumentere når og hvor det interne møtet fant sted.
- 20 I de vedlagte registreringsbevisene, som viser at den aktuelle opphavsretten ble publisert

som et åndsverk i Kina 8. desember 2015, er opphavsretten gjengitt slik: . Logoen i klagers krav utgjør dermed kun en bestanddel av det som er gjengitt i registreringsbevisene. Åndsverkets publiseringsdato er uansett ikke et bevis for at den aktuelle logoen ble tatt i bruk som et kjennetegn på denne dagen, *per se*. Det fremstår også som noe uklart når klager ble eier av den aktuelle opphavsretten. Av bilag 2b fremgår det nemlig at det klager omtaler som «klager nr. 2», Ye Guofu, «(...) obtained the worldwide copyright of work of art NOME on April 12, 2018.» Det at klager gjennom å levere inn varemerkesøknader i 2017 i flere land, potensielt kan ha tilegnet seg en rettighet til kjennetegnet NOME fra og med søknadstidspunktet i disse landene, er heller ikke bevis eller et skjæringstidspunkt for når klager kan sies å ha påbegynt sin bruk av kjennetegnet NOME.

- 21 Dokumentene inntatt i bilag 5 er videre enten udaterte eller tidligst datert 8. april 2018. Disse dokumentene viser heller ikke til sted for bruken. Det er riktignok inntatt enkelte bilder av

butikkfasader og bygninger som er påført klagers logo, hvor bildene og dokumentene er supplert med kinesisk tekst. Enkelte av bildene er også påført betegnelsen «Swedish Independent Designer Brand», i tillegg til at enkelte svenske designere presenteres i noen av dokumentene. Det vises også til kontaktinformasjon og adresser i Kina og Sverige i noen av dokumentene. Det er likevel ingenting i dokumentasjonen som knytter bildene og dokumentene til et konkret sted eller utsalgssted i Kina, eller i Sverige for den saks skyld. Uten mer konkret informasjon, kan bildene i like stor grad fremstå som skisser av hvordan utsalgsstedene er tenkt å se ut, som faktiske fotografier av utsalgsstedene.

- 22 Riktignok kan det at klager fikk utmerkelsen Kinas «mest innflytelsesrike merkevarer» i 2018 (bilag 4), gi uttrykk for at klager har opparbeidet seg goodwill og anerkjennelse for sitt varemerke NOME over en viss periode, forut for utmerkelsen. Klagenemnda finner likevel ikke, sett i lys av sakens øvrige bevismessige stilling, å kunne legge avgjørende vekt på dette, eller at utmerkelsen skal vise at klager er den rettmessige eier av logoen, slik klager hevder.
- 23 Klagenemnda finner på denne bakgrunn at det ikke er sannsynlighetsovervekt for at klager skal ha tatt den aktuelle logoen i bruk som et kjennetegn for søkeren (innklagede). Den innsendte dokumentasjonen i saken, som er datert, omfatter heller ikke en fortsatt bruk av merket fra et tidspunkt tidligere enn søkeren (innklagede). Ettersom vilkårene etter bestemmelsen i varemerkeloven § 16 bokstav b er kumulative, og ett av bestemmelsens fire vilkår ikke anses oppfylt, finner ikke Klagenemnda det nødvendig å ta stilling til om bestemmelsens øvrige tre vilkår er oppfylt.
- 24 På denne bakgrunn legger Klagenemnda til grunn at innklagedes registrering nr. 300095 ikke er registrert i strid med varemerkeloven § 16 bokstav b.
- 25 Klagenemnda går så over til å vurdere hvorvidt innklagedes merke krenker klagers åndsverk, jf. varemerkeloven § 16 bokstav d.
- 26 Etter denne bestemmelsen kan ikke et varemerke registreres dersom merket «krenker en annens rett her i riket til et åndsverk». Spørsmålet for Klagenemnda blir dermed om innklagedes kombinerte merket NOME krenker den kinesiske opphavsretten til klagers logo, NOME.

- 27 Det følger som nevnt av den innsendte dokumentasjonen i saken (bilag 2a) at NOME ble publisert som copyrightbeskyttet av National Copyright Administration of the People's

Republic of China 8. desember 2015, og registrert 10. april 2018. Som videre nevnt i bilag 2b, ble retten som følger av dette overført til klager 12. april 2018, og «nyregistrert» 23. mai 2018.

- 28 Klagenemnda finner i likhet med Patentstyret at klager må kunne tilkjennes en eller annen form for opphavsrettslig vern i Kina. Spørsmålet blir så hvilket vern et kinesisk copyrightbeskyttet verk skal tilkjennes i Norge. Bestemmelsene i den norske åndsverksloven kommer til anvendelse siden Kina er medlem av Bernkonvensjonen (BK) av 1886 om vern av litterære og kunstneriske verk (sist endret ved Pariskonferansen i 1971), jf. åndsverkloven § 116, jf. forskrift til åndsverkloven 2001-12-21-1563 § 6-2. Bernkonvensjonen bygger på prinsippet om nasjonal behandling, jf. art. 5 første ledd, og oppfyller gjensidighetskravet som kommer til uttrykk i åndsverkloven § 116, se Prop. 104 L (2016–2017) kapittel 11 og Ot.prp. nr. 26 (1959–1960) side 113.
- 29 Bernkonvensjonens krav om nasjonal behandling og gjensidighet er ikke et materielt krav, men et formelt krav. Det som kreves er at en medlemsstat gir et verk fra et annet land den samme beskyttelsen som et tilsvarende nasjonalt verk.
- 30 Etter åndsverksloven nyter en opphavsmann beskyttelse dersom verket er å anse som et åndsverk, det vil si at verket må ha verkshøyde, jf. åndsverkloven § 2, og HR-2007-1613-A, HULDRA I KJOSFOSSEN. Som en følge av at klagers kinesiske copyright kun nyter det samme vern som den norske åndsverksloven gir sine egne opphavsmenns verk, blir det avgjørende hvorvidt klagers logo oppfyller kravet til verkshøyde.
- 31 I rettspraksis er kravet til verkshøyde sammenfattet slik at det «avgjørende er om det ved en individuelt skapende innsats er frembrakt noe som fremstår som originalt», jf. HR-2007-1613-A, HULDRA I KJOSFOSSEN. Dette er også fulgt opp i HR-2010-527-A, BRENT AV FROST. Med originalt menes noe som har et visst minimum av individualitet over seg.
- 32 Den aktuelle logoen som klager hevder at innklagedes merke er registrert i strid med etter

varemerkeloven § 16 bokstav d, ser ut som følger:

- 33 Den aktuelle copyrighten, som vist i avsnitt 20 og 27, omfatter likevel totalt tre logoer, eventuelt én samlet logo, bestående av bokstavene NOME, plassert ovenfor hverandre, i fargene turkis, lyseblått og sort. Copyrighten omfatter ikke kun NOME gjengitt i sort som over. Hvorvidt klagers logo som grunnlag for kravet etter varemerkeloven § 16 bokstav d samsvarer fullt ut med copyrighten fra Kina eller ikke, får likevel ikke avgjørende betydning for resultatet. Klagenemnda har uansett kommet til at den aktuelle logoen er for enkel i sin utforming til at den kan anses å ha tilstrekkelig verkshøyde, og således være et åndsverk i åndsverkslovens forstand. Logoens fire bokstaver, NOME, er gjengitt i en kvadratisk formasjon, og i en designmessig ordinært benyttet font. Det er etter Klagenemndas syn dermed ingenting ved den konkrete sammenstillingen av bokstaver som gir uttrykk for en

individuelt skapende innsats. Klagers logo kan etter dette ikke tilkjennes vern etter åndsverkloven.

- 34 På denne bakgrunn legger Klagenemnda til grunn at innklagedes registrering nr. 300095 ikke er registrert i strid med varemerkeloven § 16 bokstav d.
- 35 Klagenemnda har dermed kommet til at alle klagers anførsler må avvises og at klagen må forkastes i sin helhet.

Det avsies slik

Slutning

- 1 Klagen forkastes.
- 2 Beslutningen om å registrere registrering nr. 300095, det kombinerte merket NOME, opprettholdes.

Elisabeth Ohm
(sign.)

Amund Grimstad
(sign.)

Ulla Wennermark
(sign.)